3

Goedkeuring van de op 20 februari 1957 met Denemarken *gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

De overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, welke op 20 februari 1957 te Kopenhagen voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en voor de Regering van het Koninkrijk Denemarken is ondertekend, komt vrijwel geheel overeen met de verdragen ter voorkoming van dubbele belasting, die het Koninkrijk met de andere Scandinavische landen heeft gesloten. De getroffen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden, te weten:

1°. die, welke betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting (de artikelen 4 t/m 22);

2°. die, welke ten doel hebben, door wederkerige uitwisseling van gegevens en het verlenen van hulp bij de invordering een juiste regeling en invordering van de in de overeenkomst bedoelde belastingen te bevorderen en het ontgaan van belasting te keren (de artikelen 23 t/m 25);

3°. die, welke de gelijke behandeling op belastinggebied betreffen van wederzijdse onderdanen en van ondernemingen, welke door inwoners of lichamen van elk van beide Staten worden gedreven (artikel 26).

Ad 1. De artikelen, welke betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting, betreffen alle bestanddelen van het inkomen en van het vermogen. Bij de toewijzing van het recht tot belastingheffing van deze bestanddelen aan één van beide Staten zijn in het algemeen de regelen gevolgd, welke in soortgelijke overeenkomsten gebruikelijk zijn. De belastingheffing van hypothecaire vorderingen en de opbrengsten daarvan is evenwel toegewezen aan de domiciliestaat van de genieter, tenzij de vordering is toe te rekenen aan een vaste inrichting in de andere Staat. Deze regeling komt overeen met die, welke ter zake is getroffen in de verdragen ter voorkoming van dubbele belasting, welke met Zweden (*Trb.* 1952, 88) en Noorwegen (*Trb.* 1951, 6) zijn gesloten. Ook de belastingheffing van andere interest, van dividenden en van roerende royalties is — zulks in overeenstemming met het door Nederland gehuldigde standpunt — aan de domiciliestaat van de genieter toegewezen.

Bedrijfswinsten en opbrengsten van een vrij beroep zijn alleen dan ter belastingheffing toegewezen aan de Staat, waar zij zijn behaald, indien en voor zover zij zijn verkregen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.

Opbrengsten van scheepvaart- en luchtvaartondernemingen zullen echter slechts belastbaar zijn in de Staat, waar deze ondernemingen gevestigd zijn.

Ad 2. De in de overeenkomst opgenomen bepalingen betreffende de uitwisseling van gegevens en de wederzijdse bijstand bij de invordering van belastingschulden wijken niet af van die, welke in verschillende andere door Nederland gesloten overeenkomsten zijn neergelegd. Ook in de onderhavige overeenkomst is uitdrukkelijk vastgelegd, dat gegevens, welker bekendmaking enig nijverheids-, handels- of beroepsgeheim zou kunnen schenden, niet zullen worden verstrekt. Uit de bij de overeenkomst behorende briefwisseling blijkt, dat ook inlichtingen, verkregen van banken of daarmede gelijkgestelde instellingen, niet zullen worden uitgewisseld.

De hulp bij de invordering zal ingevolge het vierde lid van artikel 24 niet worden verleend ten aanzien van eigen onderdanen of lichamen.

Ad 3. De in artikel 26 van de overeenkomst vervatte bepaling omtrent gelijke behandeling van wederzijdse onderdanen en ondernemingen is, in verband met de ten laste van buitenlanders hier en daar discriminerende Deense wetgeving, in het Slotprotocol nader uitgewerkt.

Aangezien de overeenkomst niet alleen bepalingen ter vermijding van dubbele belasting bevat, doch tevens betrekking heeft op uitwisseling van gegevens en hulp en bijstand bij de invordering van belastingen, kan zij niet zonder meer krachtens artikel 1 van de wet van 14 juni 1930 (*Stb.* 244) worden bekrachtigd, doch behoeft zij vooraf de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De overeenkomst is slechts van toepassing op het in Europa gelegen grondgebied van het Koninkrijk. Krachtens artikel 30 kan zij bij notawisseling, al dan niet met nader overeen te komen wijzigingen, toeppasselijk worden verklaard op enig deel van het Koninkrijk der Nederlanden buiten Europa.

Artikel 2 van het wetsontwerp, waarin bepalingen zijn opgenomen nopens de invordering hier te lande van Deense belastingschulden, komt overeen met de bepalingen, welke op dit stuk zijn neergelegd in de wetten tot goedkeuring van andere overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting, waarin een verplichting tot het verlenen van hulp bij de invordering is vervat (onder meer zij verwezen naar de wetten van 28 november 1951 (*Stb.* 521), van 17 december 1952 (*Stb.* 646) en van 30 november 1955 (*Stb.* 617)).

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Financiën,
HOFSTRA.